

O Zachariášovi, Alžbětě a Janovi (Lukáš: 1, 5-25 a 57-80)

Dnes (29. 11. 2020) je první neděle adventní.

Kdybychom byli v kostele, na adventním věnci by hořela jedna svíčka. Možná máte doma připravený krásný věnec, tak si tu jednu svíčku můžete k dnešní neděle zapálit (samozřejmě pod dohledem rodičů!).

Advent = příchod. Doba adventní je předvánoční čas, kdy se čeká na příchod a narození Ježíše Krista, Spasitele.

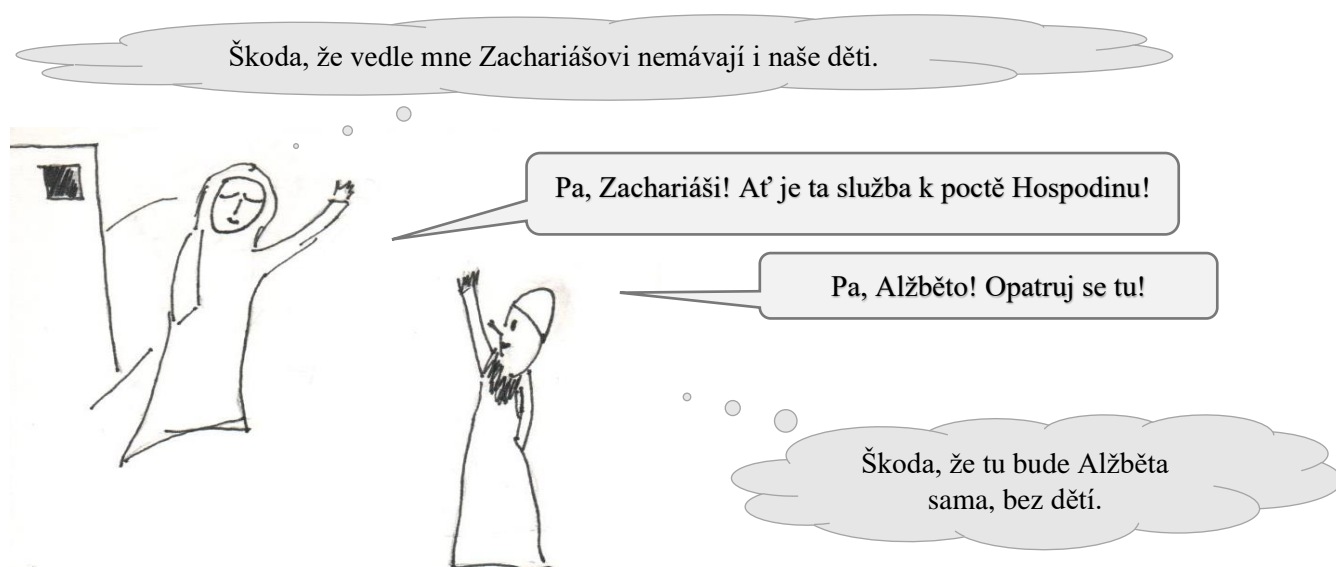
A dnešní příběh bude o narození Jana, který se narodil krátce před Ježíšem. Když Jan vyrostl, tak kázal právě o příchodu Spasitele a také Pána Ježíše pokřtil, proto se mu říká Jan Křtitel.

A jak to všechno začalo:

Zachariáš a Alžběta

V judských horách žili manželé Alžběta a Zachariáš. Byli to poctiví a dobří lidé, kteří se snažili ostatním pomáhat. Léta toužili mít děti jako ostatní manželé. Velmi se za to modlili, ale žádné děti neměli. To se stává. Teď již stárli a byli z toho někdy dost smutní.

Zachariáš byl knězem, který občas míval službu ve velikém chrámu v Jeruzalémě. I takhle jednou odešel sloužit:

Zachariášovo setkání s andělem a zaslíbení

Na Zachariáše losem tentokrát připadla padla významná a velmi sváteční úloha: Vstoupit v chrám do svatyně a vykonat vonnou oběť.

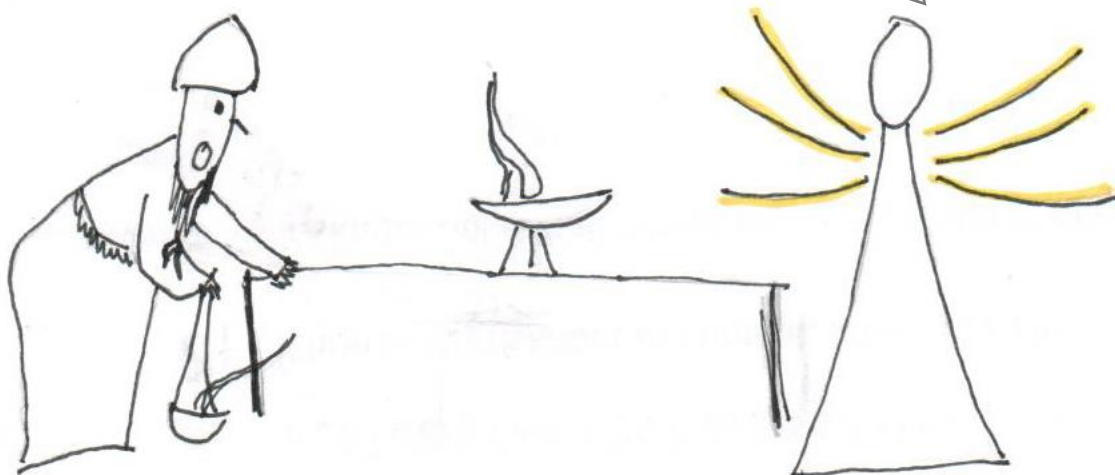
Stalo se však ještě něco daleko mimořádnějšího! Zachariáš se zde setkal s andělem Gabrielem.

Neboj se, Zachariáši! Tvá prosba byla vyslyšena.
Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan.
Bude veliký před lidmi i před Bohem. Připraví Pánu lid.

Vždyť jsme už staří!
Nemůžeme mít děti.

Jsi kněz, modlíš se tu a teď nevěříš? Já jsem
poslaný od Boha!

Hle, oněmíš! Lépe, abys mlčel do dne, kdy
se tak stane.

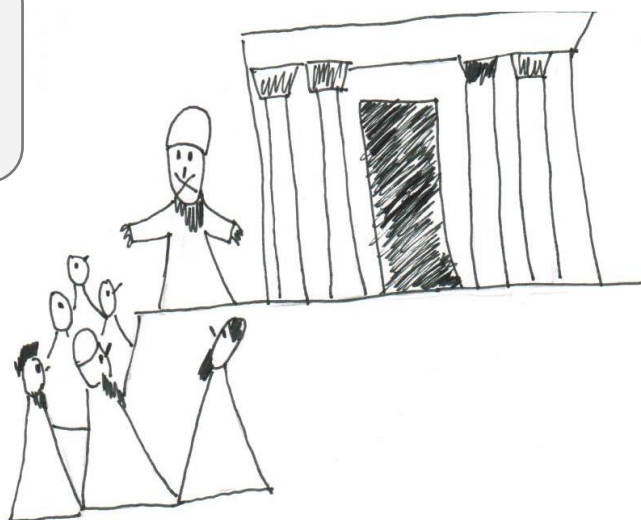
Zachariáš před chrámem

Na nádvoří chrámu již mezitím netrpělivě čekal lid na požehnání. Zachariáš vyšel po nějakém čase ven. A ouha, stále nemluvil, jen dával znamení, že je němý.

To není možné!

Tam se něco muselo stát, vždyť
nemůže mluvit a jen mává!

To byla
doba!

A tak se němý Zachariáš vrátil domů. Každopádně se vyplnilo to, co anděl řekl. Alžběta se Zachariášem po čase zjistili, že čekají miminko. A nejdříve to ani nikomu neříkali, dokud to nebylo vidět. Zachariáš ani mluvit nemohl a Alžběta to také nikomu neříkala.

Narození a pojmenování dítěte

Óóó, to bylo radosti! Všichni z toho byli pať. To už nikdo nečekal. Alžbětě a Zachariášovi se narodilo miminko!

Byl to chlapeček. Seběhla se celá vesnice a příbuzní a radovali se. Jen Zachariáš mlčel, pořád byl němý. Ale asi mu to ani nevadilo - věděl proč. Potichu se v duchu také radoval a byl nesmírně vděčný Pánu Bohu. S lidmi si dorozumíval tak, že psal na voskovou tabulku.

A tu se začali sousedé ptát na jméno syna.

A najednou Zachariáš zase hovoří! Po měsících už může a hned ví, co říci: Pánu Bohu děkuje a zpívá chvalozpěvy.

Podněty k zamyšlení

- Víte, co znamená vaše jméno? Zkuste se rodičů zeptat, jak ho vybírali. Uvažovali i o jiném jménu? Radil jim někdo? A proč se jim vaše jméno líbí? (Pro malé děti: Rodiče jim to řeknou sami od sebe. 😊)
- Pán Bůh někdy vyslyší naše prosby nečekaně, když my již nedoufáme.
- Znáte někoho dalšího z Bible, kdo jako Alžběta se Zachariášem dlouho čekal na děti?
- Děti jsou velký dar! Děti, máme vás rádi. 😊
- Velké zázraky přicházejí často tiše, v utajení a bez halasných oznámení.

Modlitba

Pane Bože, že máme jeden druhého.

Děkujeme Ti za rodinu, za kamarády a za bratry a sestry v kostele.

Děkujeme Ti, že slyšíš naše prosby.

Prosíme, ať se na Tebe spoléháme.

Amen.

K výuce lze také použít:

- Obrázek chrámu v Jeruzalémě v době Jana Křtitele a Ježíše Krista (v knize Lidé Bible, život a zvyky od S. Gastaldiové a C. Musattiové C.)
- Různé hádanky s využitím jmen.